

Kommunedelplan

Beitebruksplan 2026-2036

Etter Plan- og bygningsloven §§ 4-1 og 11-13

Vedtatt av kommunestyret 25/06-2026

Innhold

Forord	5
1 Innledning	6
2 Formål	7
3 Bakgrunn	7
4 Målsetting	8
5 Overordnet arbeidsmål	8
6 Kunnskapsgrunnlag	9
6.1 Areal og topografi	9
6.2 Husdyrhold	10
6.3 Verdiskaping	10
6.4 Verdien av utmarksbeite i Hadsel	10
6.4.1 Skjønns messig reduksjon	13
6.5 Historikk og fakta	14
6.5.1 Landskap	14
6.6 Klima	16
6.7 Bruksstruktur og husdyrhold	16
6.8 Jordbruksjord	16
6.10 Husdyrhold – utfyllende informasjon	17
6.11 Beitetrykk og beite for ulike dyreslag	17
6.12 Beiteverdi	18
6.13 Færre sauer på utmarksbeite	19
6.14 Beitebruk og gjerdehold	19
6.15 Forbud mot piggtråd	20
6.16 Sau og lam på utmarksbeite	20
6.17 Økonomi	20
6.18 Gjengroing og kulturlandskap	20

6.19 Konflikter om og i utmarka	22
6.20 Hytteutbygging	22
6.21 Løshunder.....	23
6.22 Båndtvang	23
6.23 Dyrevelferd	24
6.24 Problemstillinger og utfordringer	24
6.25 Omdisponering av skog til beitemark	24
6.26 Inngjerding av skogsareal.....	25
6.27 Motivasjon i beitenæringen	25
6.28 Informasjon og kommunikasjon	26
6.29 Tilskuddsordninger i beitenæringen	26
6.30 Organisert beitebruk	28
6.32 Verdiskaping	29
7 Lovverk og rammer	29
8 Problemstillinger og utfordringer.....	33
8.1 Beitevern i Hadsel kommune.....	34
8.2 Beitenæring og skognæring	34
9 Handlingsplan.....	34
9.1 Kommunal politikk i planperioden	34
9.2 Tiltak i planperioden	35
9.3 Spesielt om utfordringene mellom beitenæringen og skogbruk.....	37
10. Politisk behandling.....	38
11 Mottakerliste	39

Planens navn:	<i>Kommunedelplan, beitebruksplan 2026-2036</i>
Hjemmelsgrunnlag:	<i>Plan- og bygningsloven 2008 (pbl.) § 11-1 tredje avsnitt</i>
Kommune:	<i>1866 Hadsel</i>
Tiltakshaver:	<i>Hadsel kommune</i>
Oppstartsvedtak:	<i>Formannskapetets vedtak 27/4-2023 i sak 47/23</i>
Fastsatt <u>planprogram</u>:	<i>Formannskapetets vedtak 24/8-2023 i sak 74/23</i>
Planens høringsperiode:	<i>05.12.2025 - 23.02.2026</i>
Endelig vedtak:	<i>Kommunestyrets vedtak 25/06-2026 i sak 62/26</i>
Start kommunal saksbehandling:	<i>Februar 2023</i>
Styringsgruppe:	<i>Formannskapet</i>
Kommunedirektørens arbeidsgruppe:	<i>Ellen Merethe Rekkavik – Spesial konsulent landbruk Bjørn Helge Sandberg – landbruksrådgiver Harald Hendrik Andersen – landbruksrådgiver og viltforvalter Hans Christian Haakonsen – enhetsleder plan & utvikling</i>
Saksbehandler:	<i>Ellen Merethe Rekkavik</i>
Saksnummer:	<i>25/02518</i>
Overordnede <u>lokale grunnlagsdokumenter</u>:	<i>Kommunal planstrategi 2024-2027 Kommuneplanens samfunnsdel 2021-2032 Kommuneplanens arealdel 2025-2037</i>
Adresseinformasjon:	<i>Hadsel kommune, Rådhusgata 5, 8450 Stokmarknes epost: postmottak@hadsel.kommune.no Tlf.: 76 16 40 00</i>
Forsidefoto:	<i>Beitedyr på Storheia, Foto: Hadsel kommune</i>

Foto: Hadsel kommune

Forord

Hadsel formannskap vedtok oppstart av beitebruksplan med fastsatt planprogram datert 24/8-2023. På bakgrunn av dette fikk Hadsel kommune innvilget kr. 150 000,- fra støtteordningen «[landbruk – rekruttering og kompetanse](#)» de såkalte RK-midlene fra Nordland fylkeskommune. Finansiering av planen er derfor gjort over denne ordningen, samt med egeninnsats fra Hadsel kommune.

Beitebruksnæringen er Norges nest største utmarksnæring, kun skogdriften er større. Det er derfor svært viktig å hindre gjengroing og nedbygging av beiteareal og kulturlandskapet. Utmarksbeite holder blant annet kulturlandskapet i hevd og bidrar til et landskap med høyt biologisk mangfold. Beitedyr i utmarken er derfor en av få som kan ta vare, samt forvalte ressursene utmarksbeitene har. På bakgrunn av dette, er det viktig at det legges til rette for en god forvaltning av utmarksbeitebruken i Hadsel kommune.

Beitebruksplanen vil være Hadsel kommunes første plan rettet mot beitenæringen. Den vil derfor være viktig for samtlige landbruksforetak i Hadsel kommune. Planen skal derfor være et hjelpemiddel for et fremtidig og rasjonelt beitebruk. Videre vil planen synliggjøre verdiskapningen virksomheten står for, og videre danne et godt grunnlag for en god forståelse av beitenæringen hos politikere, forvaltning og lokalsamfunnet. En generell forståelse er beiteressursene for alle er en av planens hovedmål.

De fleste kommuner i Norge har en lang tradisjon for utnyttelse av utmarksressurser gjennom beitebruksnæringen. Videre er utmarksbruken i kommunene i endring. Noe som gjør det viktig å bevare utnyttelsen av utmarksressursene best mulig. For å sikre beitebruken i Hadsel kommune for framtiden, vil det være viktig at denne ressursutnyttelsen får sin korrekte plass i den fremtidige arealplanleggingen.

1 Innledning

Nest etter skogbruket er beitebruksnæringen Norges største utmarksnæring. Likevel ser man at beitebruken ofte ikke forvaltes i forhold til dette, også her i Hadsel kommune. Fremtidig beitebruksplan for Hadsel kommune skal tjene som et avklarende verktøy for rasjonell, fremtidsrettet og bærekraftig beitebruk i områder der det også finnes andre interesser i forhold til drikkevann, biologisk mangfold og dyreliv, skogbruk, reindrift på Hinnøya, friluftsliv og fremtidig bolig- og fritidsbebyggelse. Dermed vil selve arealdisponeringen mellom de ulike interessene være det sentrale element for å oppnå godt beitebruk i Hadsel kommune.

Landbruket i Hadsel kommune består mye av mellomstore gårdsbruk – hvor det i all hovedsak er produksjon av sau som er den største produksjonen. Det vil si at mye av driften skjer på utmarksbeite og innmarksbeite. Utmarksbeitebruken er derfor viktig for at småfeholdet kan holdes ved like, og utvikles i en positiv måte. Utmarksbeitebruken er i stadig endring, og mye av denne endringen er som følge av økt turisme – endringer i landbrukspolitiske.

Den nye planen må være festet i aktuelle lover og forskrifter samt nasjonale- og regionale føringer, det være seg politiske så vel som oppfølgingen av disse gjennom rundskriv m.m. Planen må også følge opp de overordnede føringene i kommuneplanens samfunnsdel, og være samordnet med strategisk næringsplan. Videre så skal planen være festet i et solid kunnskapsgrunnlag som spenner fra faglige rapporter og undersøkelser på den ene siden til uttrykte behov fra lokale aktører på den andre siden.

Til slutt må planen kunne medføre noe, alt fra arealmessige utslag i arealplanen til grep som utløser f.eks. virkemiddelordningene innenfor landbruket på en bedre og mer hensiktsmessig/strategisk måte.

2 Formål

Følgende arbeidsmål er satt i planprogrammet for beitebruksplanen:

«Beitebruksplanen skal legge til rette for optimal- og bærekraftig utnyttelse av beiteressursene i utmarka samtidig som andre interesser i området ivaretas»

Formålet med planen er derfor følgende:

- *Lage en beitebruksplan som tar utgangspunkt at det skal være en åpen og god dialog mellom aktørene og at dette er veien for å komme videre. Samarbeid, tillit, kunnskap og respekt mellom interessentene må stå sentralt.*
- *Lage en beitebruksplan som tar utgangspunkt i nasjonale, regionale og lokale forhold og som er i samsvar med gjeldende lovverk.*
- *Lage en beitebruksplan med klare mål og prioriteringer som må til for å komme dit vi vil, og få de resultatene vi ønsker gjennom et handlingsprogram.*
- *Lage en beitebruksplan ut fra et faktisk kunnskapsgrunnlag som dokumenterer omfanget av beitebruken i utmark/innmark og synliggjøre de verdiene dette representerer.*
- *Lage et realistisk handlingsprogram til den nye beitebruksplanen som er tydelig, avgrenset og målbar slik at effekten kan synliggjøres. Handlingsprogrammet skal angi hvordan planen skal følges opp de fire påfølgende år eller mer. Det skal revideres årlig, jf. pbl. 11-2 tredje avsnitt. Handlingsprogrammet må være knyttet til økonomiplanen dersom tiltak gir økonomiske uttelling for kommunen, jf. pbl. 11-3 andre avsnitt.*

3 Bakgrunn

Målsettingen med beitebruksplanen er å dokumentere og synliggjøre hvordan beitebruken blir drevet. Videre vil planen synliggjøre verdiskapningen beitenæringen gir kommunen. I Hadsel kommune, er beitenæringen svært viktig for landbruksproduksjonen. Hvor det blant annet slippes i overkant 7 000 sau og lam årlig. Noe som betyr, at beiteressursene bør ivaretas på en tilstrekkelig og god måte. Beitenæringen opprettholder blant annet kulturlandskap, biologisk mangfold og ren mat til regionen.

I et samfunnsperspektiv er utmarksbruken i stadig endring, og dagens situasjon er preget av forskjellige utfordringer tilknyttet dette. Det vil si: *løshund-problematikk, endringer i landbrukspolitikken, verneinteresser, økt turisttrafikk samt hyttebygging.*

Beitebruksplanen vil derfor fokusere på beitenæringen og landbrukets utnyttelse av utmarka. Samtidig som den inkluderer eksterne problemstillinger fra annen bruk av utmarken. Planen skal i tillegg legge et grunnlag for tiltak som fremmer beitebruken, gir tilstrekkelig informasjon – samt gi kunnskap og erfaring fra dagens beitebruk. Beitebruksplanen for Hadsel kommune gjelder ikke tema som beiterett og beiteskjønn, da dette er et privatrettslig tema.

4 Målsetting

Beitebruksplanen skal være et viktig dokument i forhold til arealforvaltningen i kommunen, samt være med på å bevare gode beiteområder for dagens og fremtidige drivere. Planen skal gjennom sine opplysninger være med å legge til rette for å unngå konflikter mellom de ulike interessentene i utmarka.

Beitebruksplanen har som formål å:

- *Kartlegge verdien av utmarksbeite i landbruksnæringen*
- *Synliggjøre beitebruken og beiteinteressene i Hadsel kommune*
- *Finne og opprettholde tiltak som styrker beitenæringen, samt forebygge og redusere konflikter internt.*
- *Opprettholde stabil tilgang på arealer, samt at gode beitearealer blir ivaretatt til fremtidige generasjoner.*

5 Overordnet arbeidsmål

Følgende arbeidsmål for gjennomføring av planen skal være:

«Beitebruksplanen skal legge til rette for optimal- og bærekraftig utnyttelse av beiteressursene i utmarka samtidig som andre interesser i området ivaretas»

Beitebruksplanen skal være et viktig dokument i forhold til arealforvaltningen i Hadsel kommune. Planen skal blant annet legge til rette for god forvaltning av beiteressursene i kommunen – både for nåværende

og fremtidige beitebrukere. Planen skal gjennom sine utredninger, være med på å forhindre eventuelle konflikter med de ulike interessentene i utmarka.

6 Kunnskapsgrunnlag

6.1 Areal og topografi

Hadsel kommune består av rikelige og gode beiteressurser. I Hadsel er det 26 606 dekar jordbruksjord, noe som utgjør 4,7 prosent av kommunens landareal. Arealfordeling i Hadsel kommune (arealbarometer for Hadsel, 2023).

Arealtype	Dekar	%
Jordbruksareal		
Fulldyrka	16 423	2,9
Overflatedyrka	2 990	0,5
Innmarksbeite	7 193	1,3
Skog		
Produktiv skog	44 865	7,9
Uproduktiv skog	113 907	20,1
Bebyggelse/samferdsel	8 630	1,5
Annet markslag		
Åpen fastmark	88 497	15,6
Myr, åpen eller med skog	36 835	6,5
Ferskvann	16 191	2,9
Ikke kartlagt		
Skog, uklassifisert	49 524	8,7
Snaumark	177 429	31,3
Ferskvann	201	0,0
Annet areal	3 658	0,6
Sum	566 343	100

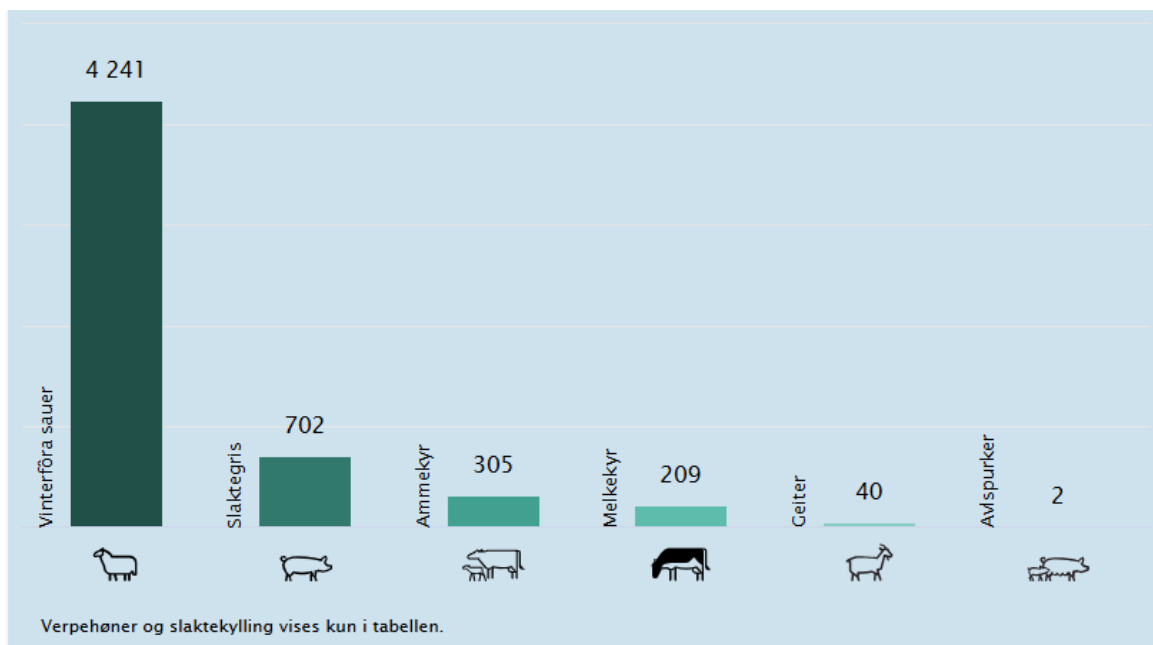
Kilde: Arealressurskart AR5, årsversjon 2023, NIBIO

Informasjon om arealressursene er hentet fra det detaljerte arealressurskartet [AR5](#). I kommuner med mer enn 3 prosent av arealet ikke kartlagt i AR5, er det supplert med informasjon fra arealressurskartet AR50. Denne informasjonen bygger på topografisk norgeskart N50 og satellittbilde-tolking av snaumark.

6.2 Husdyrhold

I Hadsel kommune er det til sammen 69 landbruksforetak. Sau dominerer innenfor husdyrproduksjonen, deretter er det kjøttproduksjon av gris, melkeproduksjon samt kjøttproduksjon av storfe. Informasjon om husdyrhold er hentet ifra søknad om produksjonstilskudd 2024.

Utklipp fra [NIBIOs arealbarmeter](#) (husdyrhold).

6.3 Verdiskaping

Med verdiskaping i jordbruket mener en her bruttoprodukt inkludert tilskudd. Bruttoproduktet er verdien va produserte varer og tjenester minus vareinnsatsen, og kan ses som betaling for arbeidsinnsats og forretning av investert kapital.

Samlet verdiskaping (bruttoprodukt) fra landbruksbasert primærnæring utgjør 2 milliarder kroner for Nordland – jf. [Nibio rapport 10/158/2024](#)

6.4 Verdien av utmarksbeite i Hadsel

Verdiskapningen i jordbruket på landsbasis blir dokumentert gjennom jordbrukets totalregnskap som budsjettneymda for jordbruket utarbeider. For mindre geografiske områder blir det ikke utarbeidet tilsvarende utregninger regelmessig, men det er flere ganger gjort beregninger på fylkes- og kommunenivå for Nordland, Troms og Finnmark. Beregningene for Nord-Norge er også basert på samme metodikk som for flere andre fylker i Norge.

Tall hentet fra PT søknader 2025			
Dyreslag	Innmark	Utmark	Differanse Innmark/utmark
Sau	3608	3595	13
Lam	6112	6044	68
Geit	101	101	0
Hest	39	18	21
Melkekyr/ammeku	471	275	196
Øvrig storfe	711	581	130

Beregning for verdi av dyr på utmarksbeite i Hadsel Kommune, basert på tall fra søknad om produksjonstilskudd						
Dyreslag	Antall dyr på utmarks beite*	Fôropptak pr. dyr og dag **	Ca. dager på utmarks beite ***	Verdi per fôrenhet ****	Antall fôrenheter	Faktisk verdi
Sau	3595	1,00	120	3,50	431400	kr 1 509 900,00
Lam	6044	1,00	120	3,50	725280	kr 2 538 480,00
Geit	101	1,20	120	3,50	14544	kr 50 904,00
Hest	18	7,00	120	3,50	15120	kr 52 920,00
Melkekyr/ammeku	275	7,20	100	3,50	198000	kr 693 000,00
Øvrig storfe	581	6,00	100	3,50	348600	kr 1 220 100,00
SUM						kr 6 065 304,00
Reduksjon	(Skjønnsmessig reduksjon 40% - se beskrivelse under)					2 426 121,60
SUM						3 639 182,40

Beregning på om alle dyr på som fikk tilskudd på innmark, også fikk for utmarksbeite						
Dyreslag	Antall dyr på innmarks beite*	Fôropptak pr. dyr og dag **	Ca. dager på utmarks beite ***	Verdi per fôrenhet ****	Antall fôrenheter	Faktisk verdi
Sau	3608	1,00	120	3,50	432960	kr 1 515 360,00
lam	6112	1,00	120	3,50	733440	kr 2 567 040,00
geit	101	1,20	120	3,50	14544	kr 50 904,00
Hest	39	7,00	120	3,50	32760	kr 114 660,00
melkekyr/ ammeku	471	7,20	100	3,50	339120	kr 1 186 920,00
øvrige storfe	711	6,00	100	3,50	426600	kr 1 493 100,00
SUM						kr 6 927 984,00
Reduksjon	(Skjønsmessig reduksjon 40% - se beskrivelse under)					2 771 193,60
SUM						4 156 790,40

* Hentet fra søknad om produksjonstilskudd for 2025

** Fôropptak pr dyr og dag er fra NILF-notat 2006/2015 «Verdi av fôr fra utmarksbeite mm»

*** Bruker utgangspunkt for antall dager man får tilskudd for, altså 12+5 uker i sone 6. Noe kortere tid på storfe er beregnet inn.

**** Verdien på kr 3,5 pr fôrenhet er hentet fra andre beitebruksplaner.

6.4.1 Skjønns messig reduksjon

Maksimaltallet gir for høy beregning

Antallet dyr i tabellen er maksimaltall og ikke et gjennomsnitt. Dyr slippes og hentes på ulike tidspunkt, og noen flyttes til fjøs, slakt eller innmarksbeite. Det reelle antallet dyr på utmarksbeite i hele perioden blir derfor lavere.

Usikker tilvekst påvirker fôropptak

Tilveksten varierer mye, særlig for storfe. I noen besetninger dekker fôropptaket knapt vedlikeholdsbehovet. Men i noen besetninger ser man at tallene for fôropptak kan være høyere, denne usikkerheten gjør at beregningen justeres.

Beite inkluderer både innmark og utmark

Gjerder settes ofte slik at beiteområder er både i innmark og utmark. Dyra får derfor en del av fôret fra innmark, selv om beiteperioden likevel oppfyller tilskudds kravene for utmarksbeite.

Tilleggsfôring gir ekstra fôrenheter

Det er vanlig og gi dyrene not tilleggsfôr på beite, mengden er ikke kartlagt, men utgjør trolig mange fôrenheter, og kan ikke tilskrives utmarksbeitet alene.

Grunnlag for reduksjon

På grunn av disse forholdene med varierende dyretall, usikker tilvekst, kombinasjonsbeite og tilleggsfôring reduseres den beregnede verdien med 40%

6.5 Historikk og fakta

Naturgrunnlag og beitekvalitet – NIBIO rapport.

Areal og topografi – Nordland og Hadsel kommune. I Nordland er det 745 504 dekar jordbruksjord, noe som utgjør om lag 2 prosent av fylkets landareal. Av dette, så er 176 001 dekar klassifisert som innmarksbeite – det vil si ca. 0,5% av fylkets landareal (arealbarometer for Nordland 05.06.25).

Arealklasse	Dekar	%	Veksttype	Dekar	%
Jordbruksareal ▲			Innmarksbeite	3 398	18,3
Fulldyrka	16 419	2,9	Grovfôr	15 073	81
Overflatedyrka	3 030	0,5	Korn	0,0	0,0
Innmarksbeite	7 172	1,3	Potet	120	0,6
Jordbruksareal, uklassifisert*	68	0,0	Grønnsaker	2	0,0
Skog ▼	217 461	38,3	Frukt og bær	5	0,0
Bebyggelse og samferdsel ▼	8 630	1,5			
Andre arealer ▲			Sum	18 598	100
Åpen fastmark	88 493	15,6	Kilde: Produksjonstilskudd 2024, Landbruksdirektoratet		
Snaumark*	177 418	31,3			
Myr, åpen	27 626	4,9			
Myr, uklassifisert*	2 127	0,4			
Ferskvann*	16 598	2,9			
Isbre*	1 296	0,2			
Sum	566 338	100			

For Hadsel kommune er det 26 689 dekar jordbruksjord, dette utgjør om lag 4,7 prosent av kommunens landareal. Av dette, så er 7 172 dekar klassifisert som innmarksbeite – det vil si ca. 1,3% av kommunens landareal (arealbarometer for Nordland 05.06.25).

6.5.1 Landskap

Landskapet i Hadsel kommune kan deles i ulike landskapstyper etter hvordan landskapet er laget og hvordan de ulike formelementene er satt sammen. For Hadsel kommune er 10 typer representert ([NIJOS rapport 1999-03](#)).

Langøya

På nordsiden av Hadsel sin del av Langøya ligger landskap tilhørende

«fjordlandskapets botndaler». Dette er fire botndaler (Langvassdalen, Slåttnesdalen, Kjørstaddalen og Langmarka-Vikdalen). Dalsidene stiger bratt opp til skarpe fjellrygger mellom dalene på 500-650 m.o.h.

Hadseløya

På nordsiden av Hadseløya finner vi igjen botndallandskapet med tre deler som skjer seg inn mot sør; Bergvika, Flatsetdalen og Breivikdalen. Dalene er flate med store myrer. Dalsidene stiger bratt opp til skarpe fjellrygger mellom dalene på 400-600 meter.

På yttersiden av Hadseløya finner man et landskap preget av smal strandflate med flere vik og nes preget av jordbruksdrift. Innenfor stiger terrenget bratt opp mot topper omkring 400-600 meter.

På sørsiden av øya blir strandflaten bred med store areal av jordbruksareal, myr samt tettstedet Melbu. Innenfor strandflaten finner man en småkupert skog- og hellandskap mellom 100-300 m.o.h. På østsiden finner man det fjordvendte landskapet med en smal strandflate og skogkledde li-sider med slakere stigning enn mange steder ellers på øya. Nord på øya ligger Stokmarknes.

Austvågøya:

På Hadsel sin del av Austvågøya skjer tre fjorder seg inn fra nord. Grunnfjorden, Morfjorden og Sløverfjorden-Higravfjorden. I vest mellom Grunnfjorden og Morfjorden er strandflaten svært bred med store sammenhengende myrområder som er demt opp av strand-vollan. På yttersiden av denne vollen finnes det store jordbruksareal. Innenfor strandflaten stiger fjellene bratte og forrevne, derav med mange tinder og rygger opp til 828 m.o.h. På nordsiden er terrenget stedvis så slakt, men tilgjengeligheten til dalførene i dette området kan være vanskelig.

Hinnøya

På Hinnøysiden av Raftsundet er også strandflaten manglende eller smal. Fjellsidene stiger her roligere opp til et mer heipreget landskap og topper opp til 600 meter.

6.6 Klima

Hadsel kommune ligger lavt og ved kysten, kommunen preges derfor av tradisjonelt kystklima, med sval sommer og mild vinter, samt at raske overganger mellom innslag av vind og nedbør er med på å forme det meteorologiske bildet (SNL 2024).

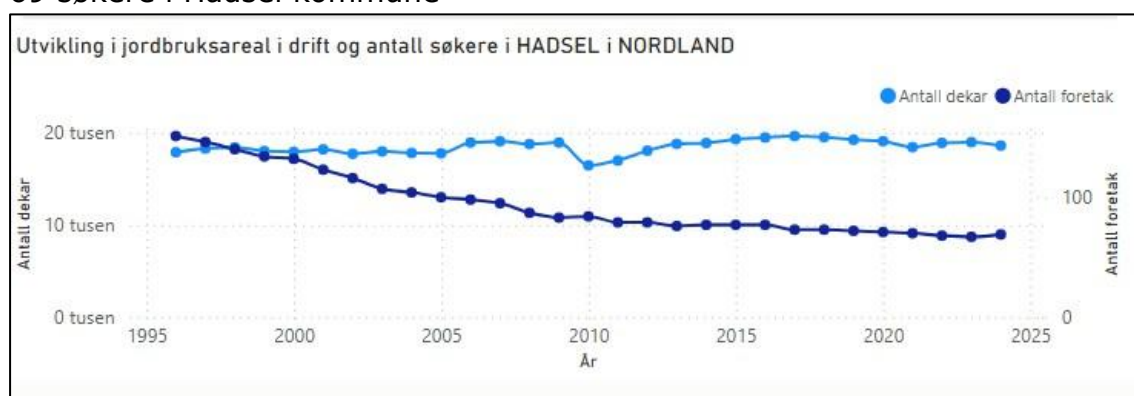
Middeltemperaturen de siste 15 årene har vært 15,8 grader, målt ved målestasjonen ved Stokmarknes lufthavn, Skagen. Høyeste målte temperatur ved samme målestasjon de siste 15 årene er fra 2021, med 28 grader. Laveste temperatur ble målt i 2019, med temperatur på 14,4 grader. Årsnedbøren i kommunen er målt til et gjennomsnitt på 1012 millimeter.

6.7 Bruksstruktur og husdyrhold

Jf. [statistikk fra Landbruksdirektoratet](#)

6.8 Jordbruksjord

Tall fra landbruksdirektoratet viser at 37267 foretak søkte om produksjonstilskudd i 2024. Jordbruksareal i drift er så å si uendret. Antall melkekyr og verpehøner har økt, men det er nedgang i dyretallet i andre produksjoner. I Nordland har 1 692 foretak søkt om produksjonstilskudd i 2024 – av disse er det 69 søkere i Hadsel kommune

(landbruksdirektoratet, 2025).

Grafen over viser at det har vært en nedadgående trend i antall foretak som søker produksjonstilskudd i 2024. Antall jordbruksareal som er i drift har derimot ikke hatt noe stor reduksjon gjennom årene – derimot viser tabellen en mindre nedgang fra 2021 og utover.

Mye av jordbruksarealene i Hadsel kommune er i drift – sett dette i betraktning, så er noe av jordbruksarealene utenfor drift i kommunen. Det er derfor viktig å ivareta de arealene som er i drift, samt motivere grunneiere til å opparbeide jorda igjen.

6.10 Husdyrhold – utfyllende informasjon

Her følger en oversikt over antall foretak som søkte produksjonstilskudd i 2024. Hovedproduksjonen i Hadsel kommune er kjøttproduksjon av sau, hvor det var 38 søkere. Deretter kommer kjøttproduksjon innen storfe, hvor det var 11 søkere. Tabellen under viser kommunens omfang i dyrehold pr. 2024:

Beskrivelse	Enhet	Antall søkere (Vår)	Antall enheter (Vår)	Antall søkere (Høst)	Antall enheter (Høst)
HESTER, UNDER 3 ÅR	DYR	3	4	3	5
HESTER, 3 ÅR OG ELDRE	DYR	5	22	6	29
AMMEKYR AV MINST 50 % KJØTTFERASE	DYR	6	285	6	291
ØVRIG STORFE	DYR	20	1 095	20	1 027
MELKEKYR	DYR	6	206	5	188
AMMEKYR	DYR	11	330	11	338
AMMEGEITER	DYR	2	38		
BUKKER OG UNGDYR, MEDREGNET KJE	DYR	4	45	4	63
SØYER, FØDT I FJØR ELLER TIDLIGERE	DYR	38	3 972		
VÆRER, FØDT I FJØR ELLER TIDLIGERE	DYR	24	383		
SMÅGRISER, LEVENDEVEKT UNDER 20 KG ELLER ALDER INNTIL 8 UKER	DYR			1	12
AVLSPURKER SOM HAR FÅTT MINST ETT KULL	DYR			1	2
RÅNER SOM ER SATT INN I AVL	DYR			1	1
SLAKTEGRISER, LEVENDEVEKT MINST 20 KG. GRISER PÅSATT TIL AVLSDYR, LEVENDEVEKT 20-50 KG. ANTALL PÅ TELLEDATO	DYR	1	195	1	207
UNGPURKER BESTEMT FOR AVL, LEVENDEVEKT MINST 50 KG ELLER ELDRE ENN 15 UKER	DYR	1	2		
VERPEHØNER FOR KONSEMMEPRODUKSJON, 20 UKER OG ELDRE	DYR	4	13 331	4	13 339
SLAKTEGRISER, SLAKTET I SØKNADSÅRET	DYR			3	827
BIFOLK	BIFOLK			2	7
LAMA	DYR	1	1	1	1

Utviklingen av husdyrproduksjonen i Hadsel kommune har gått mot færre og større husdyrbesetninger. Sett dette i betraktning, har det blant annet kommet to nye landbruksforetak i 2024.

6.11 Beitetrykk og beite for ulike dyreslag

De viktigste beitedyrene i Hadsel kommune er sau og storfe.

Sau:

Som går fritt har som regel bestemte beiteplasser på et forholdsmessig begrenset område der man holder seg om sommeren. Sauen går helst i ulendt terreng, myr og innmarksbeite.

Den viktigste beiteplanten for sau er smyle og grasurter. Av andre grasarter er engkvein, rapp og gulaks viktig. Sau spiser som regel mer urter enn geit, storfe og hest. Lauvtre generelt, men særskilt rogn og bjørk regnes viktige beitearter for sau (NIJOS-rapport 1999).

Storfe:

Beiter mindre selektivt og snaubeiter ikke så sterkt som sau. Beitingen foregår på tørr og forsumpa mark. I sterk varme og kraftig regn trekker storfèet bort fra åpne felt og inn i tett skog, slik at beitingen blir mindre intens. Varmt vær øker insekts-plagen og gir dyra mindre ro til både beite og hvile. Gras og urterike vegetasjonstyper er viktige, men storfe går også gjerne ut på myrer og sumper med fast bunn og beiter starr og andre grastyper. Storfe beiter først og fremst gras og urter, men de tar også gjerne halvgras (starr, siv og frytler) og lau. Viktige grasarter er bla. smyle, engkvein, sauesvingel og gulaks men også mer grove grasarter som sølvbunke, skogørkvein og blåtopp (NIJOS-rapport 1999).

Sambeiting:

Beiting med to eller flere dyreslag gir bedre utnyttelse av beiteområdene. Dette er fordi at de fleste dyreslagene vil ha mer eller mindre ulikt valg av beiteplanter og beiteplasser. Denne fordelene øker ettersom mangfoldet i vegetasjonen og terreng innen et beiteområde øker.

Storfe og sau beiter som regel ikke alltid like mye av de ulike planteartene. Storfe beiter jevnt mere gras enn sauene, som på den andre siden beiter mer urter og løv av busker og tre enn det storfeet gjør. Sau beiter derimot mer selektivt og behøver ikke som høy førmengde som storfe, slik at terreng med lavere produksjon av beiteplanter kan utnyttes bedre med sau. Storfe beiter gjerne på myr, der sauene sjelden går. Sauen vil på sin side kunne utnytte mer vanskelig tilgjengelig terreng (NIJOS-rapport 1999).

6.12 Beiteverdi

Kvaliteten på et beite har en klar sammenheng mellom berggrunn og topografi. Grunnfjells bergartene i Lofoten og Vesterålen har egenskaper som gjør at de lettere forvitrer og frigjør næringsstoffer til jordsmonnet. Dette gjør at det er ofte er dype dekker av forvittringsjord og skredjord som gir et godt grunnlag for frodige beiter (Nibio rapport 7(208)2021).

Det eneste systematiske redskapet man har for å vurdere kvalitet av utmarksbeite, er en inndeling av vegetasjonsdekket i vegetasjonstypene. Utgangspunktet for dette er at arts-sammensetning, planteproduksjon og næringsinnhold i plantene innenfor hver vegetasjonstype, varierer lite fra lokalitet innenfor et avgrenset område. Beiteverdien for den enkelte vegetasjonstype vil først og fremst være avhengig av tre faktorer:

- *Produksjon av beiteplanter (kg tørrstoff pr. dekar)*
- *Næringsverdi (føreheter pr. kg tørrstoff)*
- *Utnyttelsesgraden (hvor stor del av plantemassen som blir tatt opp av dyrene).*

Produksjonen av beiteplanter vil variere ut ifra vekstforholdene til plantene. Næringsverdien vil variere etter hvilke planter som finnes, voksested, høstetidspunkt m.m. Både produksjon og næringsverdi er i stor grad målbare faktorer. Utnyttelsesgraden er mere usikker da denne er knyttet til beitevanene til den enkelte dyreart. Dyra sitt valg av beiteplanter og område vil også påvirkes av faktorer som tilgjengelig skjul, fordeling av vegetasjon i høydesoner, mangfold i vegetasjon, beitepress, årstid m.m. Verdisetting av beite blir uansett svært

komplekse vurderinger som ofte må fattes etter skjønn, god kunnskap om plantedekket, beitevaner og andre relevante faktorer.

6.13 Færre sauer på utmarksbeite

De nye tallene viser at det ble sluppet 12 300 færre sauer og 13 000 færre lam på utmarksbeite i 2024 sammenlignet med 2023. Ser man på hvor mange som har gått på beite i 12-16 uker, er nedgangen på 41 000 sauer og lam.

6.14 Beitebruk og gjerdehold

Beiting på innmark:

Et gårdsbruk har som oftest gjerdeplikt for ulike gjerdestrekninger, noe som hver enkelt gårdbruker har oversikt over. En kan være pålagt til gjerdeplikt gjennom skylddeling, skjønn, utskifting/jordskifte eller via avtale. Dersom man er pålagt gjerdeplikt, plikter hver enkelt gårdbruker å opprettholde gjerdehold fram til man eventuelt blir fritatt for gjerdeplikta ved avtale eller gjerdeskjønn. Dersom man ikke lenger driver med husdyr, fører ikke til at gjerdeplikten slutter å gjelde.

Ved oppsett av nytt gjerde eller dersom jordskifteretten skal avgjøre gjerdeplikt i form av jordskifteskjønn, er grannegjerdeloven og beiteloven aktuelt regelverk. Det er da en hovedregel av den som har størst nytte av gjerde må da være tilsvarende del av kostnaden. Gjerdeloven løser ikke vanskelighetene med manglende gjerdehold når eiendommene ikke grenser til hverandre. I hht. beiteloven plikter husdyreieren å sørge for at dyrene kommer inn på områder der en ikke har rett til å ha de (Bondeboka, 2025).

Beiting på utmark:

Som grunneier har man rett til å benytte beite i utmark der en er eier eller har beiterett. Særlig i lavlandet kan det være vanskeligheter knyttet til dette, da det ofte er manglende gjerdehold mellom utmarka og innmarka hos andre grunneiere. Som hovedregel har alle rett til å sette opp gjerde mot sin nabo, men gjerdehold mellom hver eiendom i utmarka vil føre med seg store kostnader til nytten av beitearealet. Det vil ofte være mer rasjonelt å få til samarbeid om større beiteområde og felles gjerdehold for flere eiendommer. Utmarkseier har ikke plikt til å holde gjerde mot hyttetomter. Vanlig utmarksbeiting i skogen er ikke søknadspliktig, dersom det ikke inkluderer grøfting, planering, fjerning av stein eller andre tiltak ([Bondeboka, 2025](#)).

6.15 Forbud mot piggråd

I hht. dyrevelferdslovens § 15 første ledd, er det generell piggrådforbud. Forbudet gjelder nye gjerder, samt vedlikehold av eksisterende gjerder med behov for helt eller delvis utskifting av gjerdetråd. Forbudet gjelder prosjekter som retter seg til det formål om å *regulere dyrs ferdsel*. Annen bruk av piggråd vil ikke være forbudt etter dette punktet. Det er da ingen unntak for piggråd i kombinasjon med annet gjerdemateriale, slik det var i tidligere regelverk.

Ansvarlig grunneier skal blant annet sørge for nødvendig vedlikehold, sikring og eventuell fjerning av gjerdet ([Mattilsynet, 2022](#)).

6.16 Sau og lam på utmarksbeite

Tall fra organisert beitebruk 2024 viser at det ble sluppet 120 146 sau og lam på utmarksbeite i Nordland. Samlet tapsprosent for sau og lam var på 7,3 %, for voksen sau 3,8% og lam 9,5%. Tall fra organisert beitebruk for 2024 viser at det ble sluppet 7 367 sau og lam på utmarksbeite i Hadsel kommune. Samlet tapsprosent for sau og lam var da på 5,1%, for voksen sau 4,2% og for lam 5,7%.

6.17 Økonomi

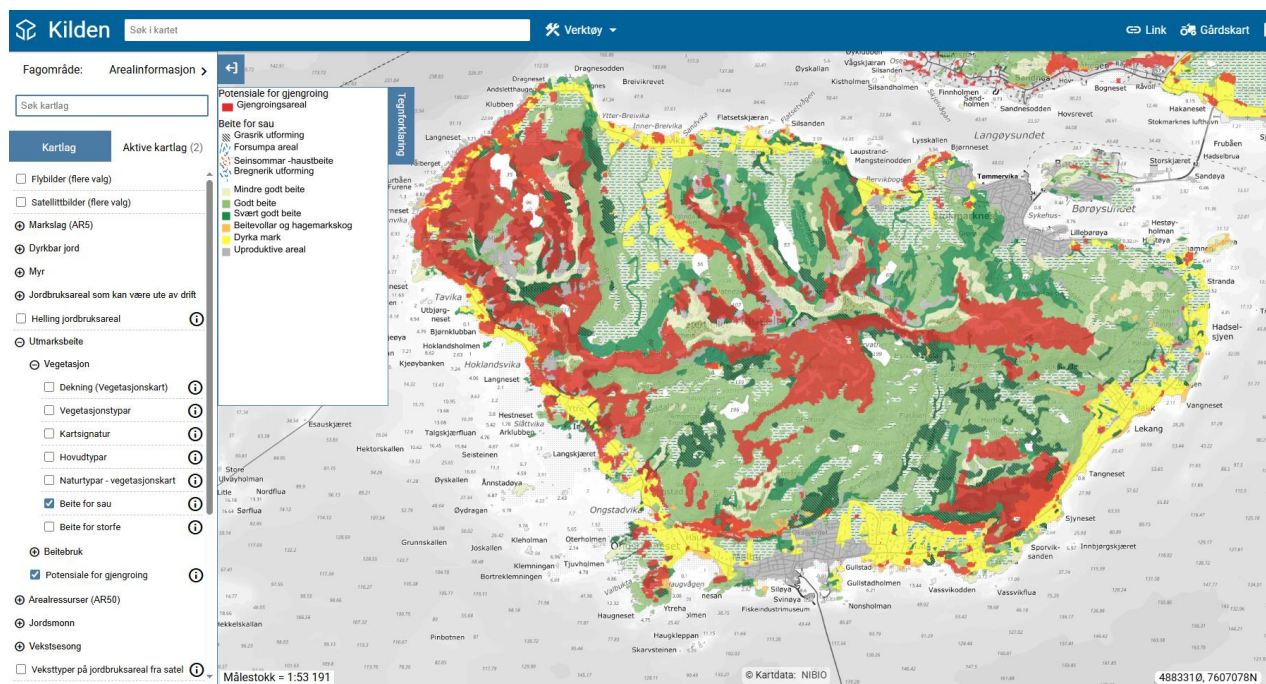
Ihht. NIBIO sin årlige regnskapsundersøkelse av landbruket i Norge. Prisen for saueslakt har vært svært lav både i 2017 og 2018, mens lammeslakt hadde mindre prisnedgang. Produksjonsinntektene gikk ned med 3% av totalkostnadene og totalkostnadene gikk ned med 2% det siste året. Jordbruksinntekt pr. årsverk er på kr. 265 200, en nedgang på kr. 11 100 (4%) fra forrige år.

På de nordnorske sauebrukene var jordbrukets andel av familiens samlede inntekt på 39%, en nedgang på 2 prosentpoeng fra året før. Med en forholdsvis lav gjeldsandel på 34% i 2023, er sauebrukene i Nord-Norge likevel økonomisk solid. NIBIO rapport 11 konkluderer med følgende: *«Økonomi er ikke bare en materiell verdi i form av den pengemessige verdien. Like mye kan det forstås som en symbolsk verdi som representerer en anerkjennelse av de jobben de gjør. På denne måten vil inntekten være med på å styrke motivasjonsgrunnlaget til foretaket.*

6.18 Gjengroing og kulturlandskap

Gjengroing er en trussel mot eksisterende plante og dyreliv, samt at landskapet blir mer utilgjengelig for allmennheten. Når beite og annen utmarksbruk reduseres, gror landskapet igjen. Under den klimatiske skoggrensa vil gjengroinga som regel ende opp med skog. Gjengroing er med på å påvirke beitekvalitet i utmark, det biologiske mangfoldet, kulturminner samt

klimasystemet. Noen steder vil husdyr i utmark begrense gjengroinga, noe som gjør at det tar lang tid før arealene gror igjen (NIBIO, 2025). Under viktige utfordringer for norske jordbruksareal pekes det ut gjengroing i utkantstrøk. «Der så mye som en million dekar eller over 10% av det totale jordbruksarealet kan være ute av drift» ([Jordvern - det store bildet globalt og nasjonalt - Nibio](#)) NIBIOs kartløsning «kilden» viser blant annet omfanget med mulig fare for gjengroing. Som vist på bildet under er blant annet Hadseløya er sterkt preget av mulig gjengroing.

Figur 1 Kartutklipp fra kilden.nibio.no viser Hadseløya. grunnkart viser beiteområder for sau, røde områder viser områder som står i fare for gjengroing

Nydyrking av gjengrodde jordbruksområder er både tidkrevende og kostbart. En oversikt over kostnadene blir forklart punktvis nedenfor. (Tall hentet fra *Andreas Lundegård – økonomirådgevar landbruk, Tveit Regnskap AS*)

- **Overflatedyrkning: 5.000-10.000 kr.- pr dekar**
- **Fulldyrkning av morenejord: 8.000 – 20.000 kr.- pr. dekar**
- **Tradisjonell grøfting av myr: 15.000 – 20.000 kr.- pr. dekar**

Dersom 20 dekar skal dyrkes opp, og kostnadene pr. dekar blir satt til 10.00 kr – Blir samlet kostnad 200.000 kr for nydyrking.

6.19 Konflikter om og i utmarka

Det er økende press/konkurranse om utmarkas arealer fra de ulike interessegruppene. Arealbrukskonflikter oppstår når man blir uenige om hvordan arealene skal benyttes. Uenighet kan både være internt mellom landbruksnæringene, samt mellom andre næringer og offentlige tiltak tilknyttet dette.

Det vil si, at økt ferdsel av folk og hunder, turisme, skogbruk og jaktinteresser er noe av utfordringene i beitebruken (NIBIO, 2025).

NIBIO gjennomførte i 2020 en spørreundersøkelse ang. beitebruk og eventuelle konflikter tilknyttet dette. I Nord-Norge ble hytter, jakt, private veier, annet rovvilt og turgåere med hund ansett som forholdsvis vanskelig for beitenæringen enn i flere andre regioner, også kalt «kumulative effekter» (NIBIO, 2025).

Kumulative effekter vil si en samlet belastning av ulike former for arealinngrep og forstyrrelser på beitedyr (ville som tamme).

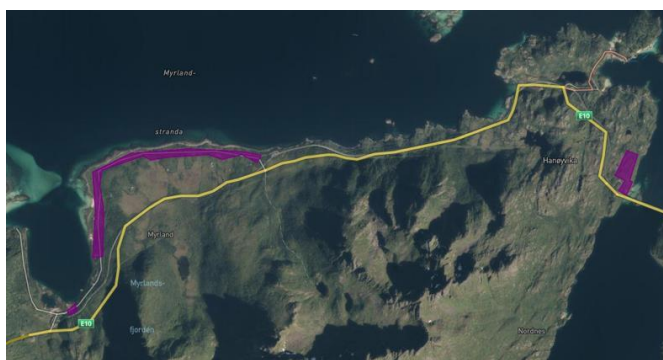
I tillegg til overnevnte, kommer utfordringer med rovvilt og rovfugler. Noe som er svært begrensende for beitebruken i utmarka.

6.20 Hytteutbygging

Jf. Kommuneplanens arealdel 2025-2037, «Vedlegg 3 -Arealregnskap» jf. kap. 10.2:

Fritidsbebyggelsen i Hadsel kommune ligger spredt, og i veldig liten grad samlet i egne fritidsbyggområder. Hadsel kommune har hatt en gjennomsnittlig økning i antall fritidsbygg fra 2014-2024 på 5,7 bygg pr. år. Hytter og hyttefelt er en kjent utfordring flere steder, særlig i de sørlige deler av Norge. Også i nord er det en økende interesse for hytteutbygging, noe som blant annet tærer på motivasjonen til beitenæringen. Hadsel har ikke den største påvirkning på hytteutbygging. Videre er det anvist at det er et behov på 5,7 bygg hvert år.

Myrland – Nordre Raftsundet

Søndre Langøya:

Innlandet:

Hyttefelt finnes også i Gryttings dalen og Råmarka.

6.21 Løshunder

Løshunder er et annet og til dels et voksende problem. Løse hunder påfører beitenæringen – særlig sauebønder store tap hvert år. Sett dette i betraktning, så er hundehold og hund i utmark trengt regulert. Hvor de viktigste lovparagrafene er:

- *Hundeloven § 3*
- *Hundeloven § 4*
- *Hundeloven § 6*
- *Hundeloven § 7*
- *Hundeloven § 9*
- *Lokal forskrift om båndtvang*

6.22 Båndtvang

Ordinær båndtvang gjelder fra 1. april til og med 20. august. Hadsel kommunestyre vedtok den 22.02.2024 å utvide båndtvang i Hadsel kommune. Den utvidete båndtvangen er nå fra 1. april til 1. oktober.

Utvidet båndtvang er nødvendig for å beskytte tamrein og husdyr som beiter i kommunen. I denne perioden er det da viktig at hundeeiere holder sine hunder i bånd eller forsvarlig inngjerdet for å unngå konflikter og skader på beitedyr.

Båndtvangen gjelder i hele Hadsel kommune, inkludert Hadseløya, Langøya, Austvågøya og Hadsel del av Hinnøya. Det er også [helårlig båndtvang](#) i skolegårder, barnehager, campingplasser etc.

6.23 Dyrevelferd

Se [Mattilsynets nettsider om dyrevelferd på beite](#). Dyr som har naturlig behov for beite, skal i hht. regelverket om dyrevelferd få beite i det som er normal beiteperiode i området og for dyrearten. Dyreholderen skal deretter sørge for at beiteområdet er egnet, og at beitedyrene har det bra på beitearealene. Dyr på beite skal ha tilgang til å spise ferske planter, bevege seg fritt, ha sosial kontakt og utøve stimulerende og naturlig aktivitet.

Dyreholderen skal verne beitedyrene mot risiko, slik at ikke unødige mange beitedyr dør, blir alvorlig skadet eller utsatt for andre større belastninger. Dyreholderen skal videre avlive, behandle eller på annen måte, hjelpe syke, skadde og hjelpeløse beitedyr. For å kunne gi beitedyra god nok velferd, må dyreholderen føre tilsyn med dyra ofte og grundig nok. Det må også gjennomføres tiltak som gir beitedyra nok vern mot rovdyr og annen sannsynlig risiko. Dyreholderen må selv vurdere risikoen for dyrene i beiteområdet og tilpasse tilsynet og tiltakene for å håndtere risikoen forsvarlig. For å klare dette må dyreholderen ha nok kompetanse og opplysninger, samt planlegge og arbeide godt og systematisk for god dyrevelferd både før og under beiteperioden.

6.24 Problemstillinger og utfordringer

- Informasjon om beitedyr og endringer tilknyttet dette
- Noe kort om gjerdehold
- Gjengroing, endring av kulturlandskapet i kommunen
- Tap av dyr på utmarksbeite, dvs. ulykker – tap av rovdyr – sykdommer – «hund»
- Turistløyper i konflikt med beiteareal

6.25 Omdisponering av skog til beitemark

Dersom en grunneier ønsker å omdisponere skogareal til andre formål, må dette vurderes ihht. plan- og bygningsloven, og eventuelt jordloven og nydyrkingsforskriften. En grunneier står fritt til å omdisponere skog til innmarksbeite. Noe som ikke fremgår eksplisitt i skogbruksloven eller jordloven. Det er videre en forutsetning at omdisponering av skog til beite skal gjelde innmarksbeite. I hht. AR5 sitt klassifikasjonssystem, defineres innmarksbeite

som: «jordbruksareal som kan brukes som beite, men som ikke kan høstes maskinelt.» Kravet er da at minst 50 % av arealet skal være dekket av kulturgress og beitetålede urter. Omdisponering av skog til beite må ses i sammenheng med skogbrukslovens bestemmelser om hogst og foryngelsesplikten.

6.26 Inngjerding av skogsareal

Inngjerding av skogsareal, spesielt sett i sammenheng med andre indikatorer, som størrelsen på arealet og antall dyr, kan være en indikator på om arealet reelt har blitt omdisponert. Størrelsen av skogarealet vil derfor være en nødvendig indikator på om det skal foretas inngjerding av området.

Størrelsen må ses i sammenheng med antall dyr, og hvilke dyr, som beiter på arealet. Det må være en viss mengde dyr med passende beitetrykk sett hen med arealstørrelsen.

Kommunens saksbehandling ang. saker som gjelder omdisponering av skog til beitemark: Landbruksdirektoratet har laget en retningslinje ang. foryngelsesplikt og omdisponering – «Foryngelsesplikt og omdisponering av skogareal til beite – retningslinjer». Rundskrivet forklarer hvordan kommunene skal gå fram med omdisponering fra skogareal til innmarksbeite:

Det er en klar forutsetning med omdisponering, er at det faktisk må gå beitedyr på arealet. Det er videre en klar forutsetning at arealet er endret fra skogareal til jordbruksjord ihht. AR5 sitt klassifikasjonssystem. Dersom arealene i tillegg inngår som grunnlag for utbetaling av produksjonstilskudd, er dette en større indikator på at det er reelt omdisponering til beite. Tidsaspektet er sentralt i dette spørsmålet, og skal vurderes i sammenheng med andre indikatorer. Det må blant annet foreligge konkrete tegn på at arealet reelt er blitt omdisponert til

beite innen 3 år fra hogst. Kommunen må gjøre en konkret vurdering av de aktuelle indikatorene, og veie disse opp mot hverandre. Videre gjelder forvaltningslovens bestemmelser, særlig angående plikten til forhåndsvarsling i hht. § 16 – og utrednings- /informasjonsplikten i hht. § 17.

Høringsnotat «forslag til endringer i jordlova og skogbrukslova mv. (omdisponering av skog til innmarksbeite og overtredelsesgebyr): [Høring – Forslag til endringer i jordlova og skogbrukslova mv. \(omdisponering av skog til innmarksbeite og overtredelsesgebyr\) - regjeringen.no](#)

6.27 Motivasjon i beitenæringen

Motivasjon i beitenæringen er viktig for å opprettholde beitenæring. Selv om beitebrukere står støtt i sin vurdering av det å benytte utmarka som beite er

moralsk riktig, er det få som opplever at andre enn de selv og deres like, deler den samme vurderingen. I dag opplever mange beitebrukere at samfunnsdebatten overser alt det gode beitebrukerne bidrar med. Ofte føler de på en maktesløshet av å måtte forsvare sin utmarksbeitebruk i en debatt om klima, rekreasjonsbruk og ny-industrialisering i utmarka. Alt dette er med på å tære motivasjonen til beitebrukerne, jf. kap. 4.1 i NIBIO rapporten.

6.28 Informasjon og kommunikasjon

Ofte er det manglende kunnskap om beitedyr og korrekt oppførsel i områder der beitedyr ferdes. Dette kan føre til både konflikter og farlige diskusjoner.

Løshunder på beite er en økende utfordring, som beitenæringen rapporterer om. Møte med storfeflokker i utmarka er et annet eksempel, der farlige eller uønskede situasjoner kan unngås ved korrekt forståelse av regelverket. Gamle og nedslitte gjerder, både lovlige og ulovlige kan være farlige for beitedyr.

Det vil si, at enkle handlinger som bruker av utmarka er helt nødvendig. Det vil si, lukking av gjerder og grinder. Samt å ha en rolig fremtoning i utmarka.

Det er derfor viktig å gjennomføre ulike tiltak som er med på å avgrense uønskede situasjoner i beiteområdene.

6.29 Tilskuddsordninger i beitenæringen

Det finnes flere tilskuddsordninger som kan omsøkes i beitenæringen:

Tilskudd til tiltak i beiteområder:

Gjelder tilskudd til tiltak som bidrar til å legge til rette for best mulig utnyttelse av beite i utmark, samt redusere tap av dyr på utmarksbeite og fremme fellestiltak i beiteområdene.

Eksempler på tiltak kan være sperregjerde, ferist, bru, gjeterhytte, sanke- og skilleanlegg, saltsteinautomater, transportpram, elektronisk overvåkningsutstyr og planleggings-/tilretteleggingsprosjekter som er tidsavgrenset.

Tilskudd til spesielle miljøtiltak i jordbruket (SMIL):

Gjelder tilskudd som fremmer natur- og kulturverdiene i jordbrukets kulturlandskap og er med på å redusere forurensningen fra jordbruket.

Eksempler på tiltak kan være fjerning av stubber og røtter, gjerder, vanntilgang, rydding av gjengroing, restaurering av gamle kulturbeiter, beitepussing, og redusere tap av dyr på utmarksbeite.

Produksjonstilskudd og avløsertilskudd i jordbruket:

Produksjonstilskudd- og avløsertilskudd er en fellesbetegnelse for flere tilskuddsordninger som foretak med husdyr- og planteproduksjon kan søke om, og utgjør blant annet en viktig inntektskilde for mange foretak.

I dette tilfellet, kan det søkes om «tilskudd til dyr på beite jf. forskriftens § 8»

Tilskudd til drift av beitelag (OBB tilskudd).

Tilskudd til organisert tilsyn, sanking og andre fellestiltak knyttet til utmarksbeite. Ordningen gjelder for sau, geit og storfe som beiter på utmark.

Eksempler på tiltak kan være oppsett av sperregjerder, ferister, bruer, gjeterhytter, utbedring av driftsveier, saltsteinautomater, transportprogrammer, elektronisk overvåkingsutstyr og elektronisk gjerde (eks. Nofence).

Regionalt miljøtilskudd i jordbruket (RMP tilskudd).

Ordningen gjelder tilskudd for å gjøre miljøtiltak på egen gård eller leiejord. Du kan søke hvis du har gjort bestemte miljøtiltak på arealene du disponerer i søknadsåret. I dette tilfellet, kan det søkes om «*beiting av verdifulle jordbrukslandskap i innmark*» - «*beiting av verdifulle jordbrukslandskap i utmark*» samt «*beiting av kystlynghei*».

Eksempler på RMP tilskudd omfatter tiltak som beiting i prioriterte områder, beitepussing og lett rydding for å hindre gjengroing, samt skjøtsel av artsrike kulturbeiter og kantsoner. Tilskuddet kan også gis der beitedyr bidrar til å holde uønskede arter nede eller der beiting i bratt og vanskelig terreng er viktig for å holde landskapet åpent.

Tilskudd til tiltak for å ivareta natur

Tilskuddsordningen skal støtte tiltak som sikrer truede arter og naturtyper, ivareta utvalgte naturtyper, styrke bestandene av ville pollinerende insekter. Også ta vare på verdifulle kulturlandskap og forebygge skadevirkninger fra fremmede arter.

Eksempler på tiltak er skjøtsel, vedlikehold, restaurering, tilpasse jordbruket for ivaretagelse av biologisk mangfold, etablere leveområder for pollinerende insekter, bekjempe fremmede arter, kartlegging og overvåkning av tiltak, utarbeide tiltaks- og skjøtelsesplaner og informasjonsarbeid.

6.30 Organisert beitebruk

Deltagelse i beitelag (OBB) kan legge til rette for en mer samordnet og oversiktlig beiteforvaltning i kommunen. Felles tilsyn kan gi bedre grunnlag for å tidlig oppdage skader, rovdyraktivitet, sykdom og gjerdeavvik. Det kan også styrke dokumentasjon av forhold på beite.

Medlemskap i beitelag kan gi tilgang til aktuelle tilskuddsordninger og samarbeidsløsninger som kan bidra til å redusere kostnader knyttet til drift, gjerdehold, sanking, transport og bruk av utstyr. Samarbeid på tvers av bruk kan gjøre det lettere å utnytte beiteressursene målrettet og forebygge overbeite og gjengroing. Øker sannsynligheten for å holde en bedre oversikt over kapasitet og tilstand over tid.

Det kan også gi en mer forutsigbar og tydelig struktur i dialogen med kommune, statsforvalteren og rovviltforvaltningen. Organisert beitebruk kan samtidig bidra til et systematisk og etterprøvbart dokumentasjonsgrunnlag, som kan være øke sannsynligheten i enkelte tilskudds- og forvaltingsprosesser.

Hadsel har to beitelag hvor om lag 1/3 av bøndene er medlemmer.

Hadseløya beitelag

Søndre Langøya sausankerlag

6.31 Reindrift og reinbeitedistrikt

Reindrift er en tradisjonell samisk næring som er avhengig av tilgang til store sammenhengende utmarksområder for beite og sesongmessig bruk. I Hadsel kommune foregår det reindrift, og deler av kommunen inngår i reinbeitedistrikt. Reindriften benytter ulike områder gjennom året, blant annet til beite, flytting og kalving.

Bruken av utmark til reindrift stiller krav til hensyn ved annen arealbruk, herunder jordbruk, friluftsliv og utbygging. Forstyrrelser i viktige perioder kan påvirke reindriften negativt, og det er derfor behov for god samordning og dialog mellom aktørene.

I Hadsel kommune er det særlig reinbeitedistrikt 23 – Kongsvikdalen/Kanstadfjord/Vesterålen reinbeitedistrikt som er aktuelt, med bruksområder knyttet til Hinnøya. Reinbeitedistriktet dekker områder som også benyttes til annet landbruk og friluftsliv, noe som gjør samhandling og hensynsfulle løsninger viktig for å unngå konflikter og sikre bærekraftig bruk av beiteressursene.

Reindriften har egne organisatoriske strukturer gjennom reinbeitedistriktene, og disse fungerer som samarbeidspartnere for kommunen i saker som berører bruk av utmark. God dialog mellom beitelag og reinbeitedistrikt kan bidra til bedre koordinering av beitebruk og redusert konfliktnivå.

6.32 Verdiskaping

Beitebruk utgjør en viktig del av verdiskapingen i landbruket, både direkte gjennom produksjon av kjøtt og andre produkter, og indirekte gjennom ivaretagelse av natur- og kulturlandskap. Utmarksbeite gir tilgang til store fôrressurser som ellers i liten grad kan utnyttes til matproduksjon, og bidrar dermed til effektiv ressursutnyttelse og selvforsyning.

For den enkelte gårdbruker innebærer beitebruk reduserte kostnader til innkjøpt fôr og økt grunnlag for produksjon, særlig innen småfe- og storfehold. Samtidig gir beitebruk grunnlag for tilskudd gjennom ulike ordninger, noe som utgjør en viktig del av inntektsgrunnlaget i næringen.

I et bredere perspektiv bidrar beitebruk til betydelig samfunnsmessig verdiskaping. Aktiv beiting holder kulturlandskapet åpent, bidrar til biologisk mangfold og opprettholder viktige økosystemtjenester. Dette har verdi både for landbruket, reindriften, reiselivsnæringen og befolkningens bruk av utmark til friluftsliv.

Videre kan beitebruk bidra til lokal næringsutvikling gjennom økt aktivitet i landbruket, samarbeid mellom brukere og utnyttelse av tilleggsnæringer. Samlet sett er beitebruk en viktig faktor for å opprettholde bosetting, sysselsetting og verdiskaping i distriktene.

7 Lovverk og rammer

Aktuelle lovverk og forskrifter:

De mest sentrale lovene som skal regulere beitedyr på utmarksbeite, er «beiteloven» «gjerdeloven» samt «reindriftsloven». Det finnes også annet relevant regelverk for beite og beiterett.

Følgende lovverk er aktuell innenfor beite og beiterett:

- Lov om ymse beitespørsmål (beiteloven)
- Lov om grannegjerde (grannegjerdeloven)
- Lov om hundehold (hundeloven)

- Lov om jord (jordloven)
- Lov om dyrevelferd (dyrevelferdsloven)
- Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven)
- Lov om reindrift (Reindriftsloven)
- Lov om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven)
- Plan og bygningsloven (pbl)
- Lov om friluftslivet (Friluftsløven)
- Lokale forskrifter

Lov om ymse beitespørsmål:

Regulerer blant annet rettigheter og plikter i forbindelse med husdyr på beite, for dyreeiere og for grunneiere. Loven gir grunnlag for regulering av beitetidspunkt, og for å sette forbud mot beiting i avgrensede områder.

Med fokus på beiteloven §3, §6, §7 og §9

Lov om grannegjerde:

Regulerer plassering, utforming og vedlikehold av gjerder, rettigheter og plikter i forbindelse med gjerdehold og gjerdeskjønn. Hver enkelt kommune kan fastsette vedtekter om gjerdehold som går utover de overnevnte lovverk. Tilsynsansvaret for lovverket er satt til mattilsynet.

Med fokus på Grannegjerdeloven §1, §2, §3, §7 og §17

Hundeloven

Hundeeiere skal alltid ha kontroll på hunden, og hunden skal sikres slik at den ikke skader, forstyrrer eller jager mennesker, dyr eller eiendom. Den generelle båndtvangsperioden i utmark er fra 1 april til 20 august, Hadsel kommunes lokale forskrift om båndtvang har imidlertid utvidet denne perioden i områder med beitedyr eller områder med mange mennesker.

Med fokus på Hundeloven §3, §4, §6, §7, §9 og lokal forskrift om båndtvang

Jordlova

Jordlova skal sikre at dyrka og dyrkbar jord forvaltes slik at den gir grunnlag for langsiktig matproduksjon, bosetting og miljøhensyn. Eier av jordbruksareal har plikt til å sørge for at jorda blir drevet eller leid bort på en måte som holder den i

hevd. Driveplikten kan oppfylles gjennom egen drift eller ved en skriftlig leieavtale på minst 10 år, en slik avtale skal sendes inn til kommunen som dokumentasjon. Dyrka og dyrkbar jord skal ikke omdisponeres uten særskilt tillatelse, dette gjelder også arealer som brukes til utmarksbeite.

Med fokus på Jordlova §1, §8, §9 og §12

Dyrevelferdsloven

Dyrevelferdsloven setter krav til at dyr skal behandles godt og beskyttes mot fare for unødige belastninger og påkjenninger. Loven stiller krav om at dyreholder skal sikre at beitedyr har tilfredsstillende tilsyn, tilgang på tilstrekkelig fôr og vann, samt vern mot sykdom, skade og rovvilt. Videre pålegger loven dyreholder å ha nødvendig kompetanse til å ivareta dyrenes behov, og tilpasse driften etter forholdene i beiteområdet. Ved bruk av utmarksbeite innebærer dette blant annet ansvar for risikovurdering, forebyggende tiltak og oppfølging gjennom beitesesongen.

Med fokus på Dyrevelferdsloven § 3, §15, § 23, § 24 og § 25

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldloven skal sikre en bærekraftig forvaltning av naturressursene og ivareta naturgrunnlaget for framtidige generasjoner. Loven legger til grunn at beslutninger skal bygge på kunnskap om natur og miljø, og at det skal tas hensyn til usikkerhet ved bruk av føre-var-prinsippet. Samtidig skal samlet belastning på naturmiljøet vurderes der flere inngrep eller aktiviteter påvirker samme område. Ved beitebruk innebærer dette blant annet at bruk av utmark skal skje på en måte som ivaretar biologisk mangfold, beiteressurser og økologiske sammenhenger. Loven er sentral for å sikre at beitebruk og annen arealutnyttelse skjer i balanse med natur- og miljøhensyn.

Med fokus på Naturmangfoldloven §7, §8, §9, §10, §11, §12

Lov om reindrift (reindriftsloven):

Reindriftsloven regulerer reindriften som en samisk næring og sikrer grunnlaget for bærekraftig bruk av reinens beiteområder. Loven legger til rette for at reindriften kan utøves på tradisjonelle bruksområder, og at næringen skal kunne bruke utmarksressursene på en måte som ivaretar både kultur, næringsgrunnlag og natur. Ved beitebruk i områder hvor reindrift foregår, er det viktig å ta hensyn til reinens behov for beite, trekkveier og ro i viktige perioder. Loven er sentral for å sikre sameksistens mellom reindrift og annen bruk av utmark, herunder landbruk, friluftsliv og utbygging, og for å forebygge konflikter mellom ulike interesser i beiteområdene.

Med fokus på reindriftsloven §1, §4, §22 og §24

Lov om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven):

Sameloven skal sikre og legge til rette for at samiske språk, kultur og samfunnsliv kan opprettholdes og utvikles. Loven gir føringer for at offentlige myndigheter skal ta hensyn til samiske interesser i planlegging og forvaltning. I saker som kan påvirke samiske interesser, herunder bruk av utmarksområder, skal det legges til rette for medvirkning og dialog med samiske aktører. Loven er sentral for å sikre at hensynet til samisk kultur og næringsutøvelse, herunder reindrift, ivaretas i kommunal planlegging og ved bruk av beiteområder.

Med fokus på sameloven §1-1, §4-1 og §4-2

Lov om friluftslivet (Frilftsloven)

Frilftsloven gir allmennheten rett til ferdsel og opphold i utmark gjennom allemannsretten. Samtidig stiller loven krav om hensynsfull ferdsel som ikke medfører skade eller ulempe for grunneier, næringsutøvere eller naturmiljø. I områder med beitebruk er dette særlig viktig, da ferdsel kan forstyrre beitedyr og redusere «beitero», næringsopptak og dyrevelferd. Økt press fra friluftsliv og reiseliv, særlig i områder mellom vei og strandsone hvor ferdsel og beitebruk skjer tett. Dette gjelder også innmarksnære beiteområder, hvor skillet mellom innmark og utmark kan være utydelig. Det er derfor viktig at ferdsel skjer med hensyn til beitedyr, blant annet gjennom etterlevelse av båndtvang, unngåelse av unødig forstyrrelser og respekt for gjerder og beiteområder. Loven gir et viktig rammeverk for å balansere allmenn ferdsel med hensynet til beitenæringen og en bærekraftig bruk av utmarksressursene.

Med fokus på frilftsloven §2, §3, §11 og §12

Plan- og bygningsloven (pbl.):

Plan- og bygningsloven gir rammene for kommunens arealplanlegging og forvaltning av arealer. Loven skal sikre en bærekraftig utvikling der hensynet til naturgrunnlag, næringsutvikling og ulike samfunnsinteresser ivaretas. Gjennom kommuneplanens arealdel og reguleringsplaner fastsettes arealbruken, herunder områder avsatt til landbruks-, natur- og frilftsformål. For beitebruk innebærer dette at tilgang til og bruk av beiteområder må ses i sammenheng med andre interesser og arealdisponeringer. Loven er sentral for å avveie hensynet til beitenæringen mot andre formål, og for å sikre langsiktig og helhetlig forvaltning av utmarksressursene.

Med fokus på pbl § 3-1, §4-1 § 11-6, § 11-7 og § 11-8

Lokale forskrifter

Kommunen kan fastsette lokale forskrifter som regulerer forhold av betydning for beitebruk, herunder båndtvang, vern av naturområder, ferdsel og bruk av utmark.

I Hadsel kommune er det blant annet vedtatt utvidet båndtvang for å beskytte beitedyr og reindrift i beiteområder. Andre bestemmelser, som regulerer ferdsel og bruk av utmark, kan også ha betydning for beitebruk og forstyrrelse av beitedyr. Lokale forskrifter er viktige virkemidler for å tilpasse regelverket til lokale forhold og bidra til å forebygge konflikter mellom beitenæringen og andre brukerinteresser.

Verdiskaping:

Utmarksbeite er en viktig del av fôrgrunnlaget i norsk jordbruk. I alt blir det høstet verdier for om lag 1 milliard kroner hver sommer. I 2023 fikk 1,8 millioner sauer, 267 000 storfe, 60 000 geiter og 8 100 hester produksjonstilskudd for mer enn 5 uker i utmark. I tillegg kommer 250 000 tamrein som beiter ute heile året (NIBIO, 2025).

Ressursene på utmarksbeite som beitedyrene omdanner til mat av god kvalitet, må forvaltes på en god måte. Hadsel kommune har få produsenter med seterdrift, men derimot gode beiteressurser samt noe kystlynghei. På bakgrunn av dette, er det viktig at kommunens beitebrukere blir prioritert – samt at beitearealene blir tilstrekkelig ivaretatt.

8 Problemstillinger og utfordringer

Landbruket i Norge er i konstant endring – også i Hadsel kommune. Statistikken på landsbasis viser at det blir mindre aktive landbruksforetak. En slik utvikling fører også til en endret bruk av innmark- og utmarksbeite. Noen beiteområder i kommunen er i ferd med å gro igjen. Sett dette i betraktning, er det også flere områder som har stort beitetrykk i kommunen.

Beitebruksplanen for Hadsel kommune skal dokumentere hvordan landbruksnæringen, gjennom å nytte utmarka til beiting, hvordan verdifulle ressurser blir produsert til mat og annet tilleggsgode. Overnevnte plan skal også vise hvilke utfordringer i beitenæringen, og fremme forslag til tiltaksdel for å redusere de nevnte utfordringene.

Utfordringer i Hadsel kommune:

- Beitevern i Hadsel kommune.
- Beitenæring vs. Skognæring.
- Turisme i gode beitearealer.
- Tilstrekkelig gjerdehold i kommunen.
- Båndtvang og praktiseringen av utvidet båndtvang.

8.1 Beitevern i Hadsel kommune

Hadsel sau og geit har i henvendelse datert 23.11.2025 gitt uttalelse ang. beitevern i Hadsel kommune. I uttalelsen kommer det fram at beitenæringa har vært og er brukt til andre formål. Der det i all hovedsak gjelder forholdet til skogbruk. Hvor det blant annet er flere plantefelt i beitearealer i Hadsel kommune. Det vil derfor bli en utfordring innenfor skogbruksnæringen og beitenæringen. Hadsel kommune må på bakgrunn av overnevnte, sørge for at et tilstrekkelig vern av beiteressursene (Jf. jordlovens § 1).

8.2 Beitenæring og skognæring

Beitenæring og skogbruk representerer to ulike former for arealutnytting som ofte konkurrer om det samme arealet, hovedsakelig i utmarksområder.

Beitenæring, som i all hovedsak omfatter husdyr på utmarksbeite – særlig sau, geit og storfe – er avhengig av åpne landskap med tilgang på beiteplanter. Skognæring innebærer blant annet planting, pleie og hogst av skog med tanke på tømmerproduksjon, og fører ofte til tettere skog og redusert beitekvalitet. Utfordringene som er til felles for næringene er i all hovedsak konkurranse om arealer, manglende samordning og klimaendringer. Det er ofte lite eller ingen dialog mellom aktørene, og beslutningene tas uten helhetlig planlegging, noe som kan føre til arealkonflikter og dårlig ressursutnyttelse.

9 Handlingsplan

9.1 Kommunal politikk i planperioden

Mål 1:	<i>Vi skal bidra til økende beitebruk i utmark</i>
Mål 2:	<i>Vi skal bidra til å redusere gjengroing og tap av biologisk mangfold</i>
Mål 3:	<i>Vi skal bidra til å forebygge tap på utmarksbeite</i>
Mål 4:	<i>Vi skal bidra til å balansere andre utmarksinteresser opp mot beitebruken</i>

9.2 Tiltak i planperioden

I dette avsnittet beskrives tiltakene som er gjeldende for 2026 til 2036. Tiltak som forutsetter kommunal økonomi i sin gjennomføring, skal synliggjøres i styringsdokumentet/ økonomiplan før gjennomføring. Tiltaksdelen er et systematisk oppsett over dagens utfordringer, hvor det blir listet opp konkrete tiltak for å prøve å løse eller minske utfordringene.

Mål 1:

Vi skal bidra til økende beitebruk i utmark

Nr.:	Tiltak:	Kommentarer:
1	<i>Legge til rette for utmarksbeiting</i>	Dette punktet legger vekt på utmarksbeiteressurser i dag og for framtiden. Hadsel kommune skal derfor være en pådriver for å hensynta dagens beitebruk, men også fremtidig beitebruk. Ubenyttet beiteområder kan derfor bli viktige ved behov for økt matproduksjon i framtiden.
2	<i>Opprettholde tilstrekkelig beitebruk og stabilt gjerdehold</i>	Dette punktet legger vekt på den positive effekten beiting gir kulturlandskapet. Ved blant annet å rette fokus mot aktivt tilsyn av gjerder – øke kunnskap om gjerdeplikt og gjerdehold. Gi tilstrekkelig informasjon om beitebruk til kommunens innbyggere.
3	<i>Samarbeid mellom beitebrukere og grunneiere</i>	Dette punktet legger vekt på samarbeid mellom grunneier og beitebruker. God dialog mellom disse partene, vil være med på å redusere konfliktnivået mellom beitebrukere og grunneier.

Mål 2:

Vi skal bidra til å redusere gjengroing og tap av biologisk mangfold

Nr.:	Tiltak:	Kommentarer:
1	<i>Bidra til økt beiting på innmark og utmark</i>	Hadsel kommune skal bidra til å støtte opp om beiting og beitebruk. Ved blant annet å øke kunnskapen om tilskuddsordninger innen RMP, OBB, SMIL og tilskudd til tiltak i beiteområder.

2	Opprettholde godt biologisk mangfold	Øke kunnskapen for områder med biologisk mangfold og synliggjøre de verdiene det representerer. Samt utarbeide skjøtselsplaner for biologisk mangfold.
3	Kartlegge innmarksbeiter og utmarksbeiter som ikke er i drift	Kartlegge områder som har blitt brukt som beite tidligere. Dette gjøres ved økt informasjon om driveplikt ihht. jordlovens § 8.

Mål 3:

Vi skal bidra til å forebygge tap på utmarksbeite

Nr.:	Tiltak:	Kommentarer:
1	Tilstrekkelig informasjon om båndtvang	Gi tilstrekkelig informasjon om båndtvang i kommunen. Synlige skilt i starten av stier, og offentlige parker. I Hadsel kommune er det utvidet båndtvang fra 01.04 til 01.10
2	Unngå farlige inngjerdinger samt sperringer for beitedyr	Kartlegge gjerder med piggråd. Mattilsynet kan gi pålegg om fjerning/opprydding til grunneier, dersom gjerdeholdet ikke er forskriftsmessig stand. Dersom man finner gammel piggråd i naturen – så skal dette meldes inn Hadsel kommune snarest.
3	Rovdyrtap	Sikre god beredskap mot eventuelle rovdyrtap. Kommuner og beitelag/reinbeitedistrikt/reineiere kan nå Statsforvalterens rovvilttelefon hver dag. Hvor i perioden 15. mai til 1. oktober er rovvilttelefonen/viltvakta bemannet.

Mål 4:

Vi skal bidra til å balansere andre utmarksinteresser opp mot beitebruken

Nr.:	Tiltak:	Kommentarer:
1	Lokalisering av utbyggingsområder som skaper minst mulig arealmessig konflikt	Lokalisere utbyggingsområder som er utenfor gode beiteområder. Noe som vil skape minst mulig arealmessig konflikt mellom beitebrukere og utbyggere.
2	Godt friluftsliv i beiteområder	Gi tilstrekkelig hensyn til beitebruken i området samt legge til rette for gode beitearealer. God og synlig informasjon om beitedyrene i området og gi tilstrekkelig informasjon om hvilken konsekvens forstyrrelser kan ha på beitedyr.

9.3 Spesielt om utfordringene mellom beitenæringen og skogbruk

Følgende tiltak skal gjøres:

1. Skjøtsel og tilrettelegging for kombinasjonsbruk:

Aktiv rydding av kratt og ungskog i utvalgte områder kan både hindre gjengroing og forbedre beitekvaliteten, samtidig som det gir bedre vekstvilkår for verdifull skog. Slike tiltak kan bidra til at arealene brukes til både beiting og skogproduksjon, særlig i tidlige faser av skogens livsløp.

2. Bedre arealplanlegging og samordning mellom næringer:

Kommunal og regional arealplanlegging bør inkludere konkrete mål for hvordan skogbruk og beitenæring kan eksistere side om side. Dette kan innebære bruk av kartlegging, dialog mellom grunneiere, beitebrukere og skogeiere, samt etablering av flerbrukssoner der det legges til rette for begge næringer.

3. Støtteordninger og økonomiske insentiver:

Økte tilskudd til beitebrukere som driver i områder med høyt skogtrykk eller gjennomfører skjøtselstiltak, samt økonomisk støtte til skogeiere som tilrettelegger for beitedyr, kan gjøre det mer attraktivt å samarbeide.

Dette kan også bidra til å bevare kulturlandskap og biologisk mangfold i tillegg til næringsinteressene.

Disse tiltakene forutsetter politisk vilje, tverrfaglig samarbeid og langsiktig tenkning for å lykkes.

10. Politisk behandling

Hadsel formannskap har behandlet saken i [møte 18.06.2026 sak 40/26](#)

Møtebehandling/Votering Formannskapet vedtok enstemmig kommunedirektørens innstilling. Hadsel formannskaps innstilling Vedlagte korrigerende utgave av kommunedelplan for beitebruk 2026–2036 vedtas. Planen skal legges til grunn for kommunens videre arbeid med beitebruk, arealforvaltning og landbruksutvikling.

Hadsel kommunestyre har behandlet saken i [møte 25.06.2026 sak 62/26](#)

Møtebehandling/Votering Kommunestyret vedtok enstemmig formannskapets innstilling. Hadsel kommunestyres vedtak Vedlagte korrigerende utgave av kommunedelplan for beitebruk 2026–2036 vedtas. Planen skal legges til grunn for kommunens videre arbeid med beitebruk, arealforvaltning og landbruksutvikling.

Foto: Hadsel kommune

11 Mottakerliste

Adresselisten er basert på flere kilder. Dersom her er feil eller mangler i lista ønsker vi at publikum melder ifra.

Overordnede myndigheter og nabokommuner:

STATSFORVALTEREN I NORDLAND	sfnopost@statsforvalteren.no
HADSEL KOMMUNE – Eldrerådet	gerd.hanssen@hadsel.kommune.no
HADSEL KOMMUNE - Kommunens ansvarlige for å ivareta barn og unges interesser	Line.Jeanette.Pedersen@hadsel.kommune.no
HADSEL KOMMUNE - Kommuneoverlegen	Ingebjorn.Bleidvin@hadsel.kommune.no
HADSEL KOMMUNE – BRANN & REDNING	Oyvind.Stenso.Skjerholm@hadsel.kommune.no
HADSEL KOMMUNE – Råd for mennesker med nedsatt funksjonsevne	kateadolfson@yahoo.no
HADSEL KOMMUNE – Ungdomsrådet	gerd.hanssen@hadsel.kommune.no
NORDLAND FYLKESKOMMUNE	post@nfk.no
NORDLAND POLITIDISTRIKT	post.nordland@politiet.no
NVE, REGION NORD	rn@nve.no
SAMETINGET	samediggi@samediggi.no
STATENS VEGVESEN, REGION NORD	firmapost@vegvesen.no
SORTLAND KOMMUNE	postmottak@sortland.kommune.no
VÅGAN KOMMUNE	postmottak@vagan.kommune.no
LØDINGEN KOMMUNE	postmottak@lodingen.kommune.no
KANSTADFJORD OG VESTRE HINNØY REINBEITEDISTRIKT	karingenrein@gmail.com
VESTERÅLEN REGIONRÅD	postmottak@vestreg.no
MATTILSYNET	postmottak@mattilsynet.no

Organisasjoner:

Allskog SA	firmapost@allskog.no
Arktisk kompetansesenter for sau	sauenett@gmail.com
Brottøy vannverk	v/ Leif Håkon Ellingsen, Brottøya 106, 8414 HENNES
Bømyr vannverk BA	v/ Remi Werner Reinholdtsen, Bømyr, 8317 STRØNSTAD
Fjordfolk under Møysalen	fjelloghav@hotmail.com
Fleines vannverk	v/ Terje Simonsen, Fleinesskaga 18, 8450 STOKMARKNES

Grønning og Slåttnes grunneierforening	v/ Jan Kristoffersen, Grønning, 8450 STOKMARKNES
Hadsel bondelag	finn@hbv.as
Hadsel jeger- og fiskerforening	Postboks 162 , 8455 STOKMARKNES
Hadsel sau og geit	Geir.amundsen@trollfjord.no
Hadseløya beitelag	jann-tore@indrejord.no
Holmsnes vannverk SA	v/ Odd M. Åsheim, Holmsnesveien 145, 8450 STOKMARKNES
Indre Breivik vannverk	v/ Bodil Breivik, Yttersida 341, 8450 STOKMARKNES
Innlandet lokalutvalg	bakkeli.1959@live.no
Kalsnes vannverk	v/ Henry Lockert, Eidsfjordveien 2266, 8450 STOKMARKNES
Langøya lokalutvalg	v/ Jan Kristoffersen, Grønning, 8450 STOKMARKNES
Lekang ski- og bygdelag	Lekangveien 483 , 8450 STOKMARKNES
Lovik vannverk	v/ Gøran Iversen, Kirkegata 25B, 8445 MELBU
Melbu & omegn lokalutvalg	c/o Melbukontoret, Mary Pettersens vei 1, 8445 MELBU
Moen grunneierforening	v/ Roy A. Paulsen, Moveien 28, 8450 STOKMARKNES
Naturvernforbundet i Vesterålen	jensarejohansen@gmail.com
Nordre Raftsund utmarkslag SA	v/ Knut J. Andreassen, Yttersida 580, 8450 STOKMARKNES
Norsk ornitologisk forening	nof@birdlife.no
Raa grunneierlag	v/ Kjell A. Melchiorson, Hegreveien 1, 8450 STOKMARKNES
Råvoll og Bitterstad vannverk	v/ Gjermund Pettersen, Bitterstadveien 192, 8450 STOKMARKNES
Sameiet Fiskebøl grunneierlag	fiskeboel.grl@gmail.com
Sameiet Gjerstad grunneierlag	v/ Øivind Kristoffersen, Gjerstad 43, 8450 STOKMARKNES
Sameiet Grytting grunneierlag	v/ Eva H. Skogen, Grytting 188, 8450 STOKMARKNES
Sameiet Holmsnes grunneierlag	v/ Ernst B. Nilsen, Holmsnesveien 91, 8450 STOKMARKNES
Sameiet Ytre Breivik vannverk	v/ Fritz Bang, Korallsoppveien 9, 1476 RASTA
Sand vannverk BA	v/ Ivan Sand, Midnattsolveien 2921, 8315 LAUKVIK
Stokmarknes orienteringslag	jens.olav.hessen@trollfjord.no
Storjorda vannverk	v/ Lars A. Jensen, Møysalveien 3444, 8414 HENNES
Strønstad vannverk SA	v/ Andre Didriksen, Midnattsolveien 4369, 8317 STRØNSTAD
Søndre Langøya sausankerlag	knut.joakimsen@me.com
Søndre Raftsund grunneierforening	v/ Tore Jensen, Raftsundveien 904, 8325 TENGELFJORD
Tunstad vannverk	v/ Kurt W. Nilsen, Bjønnåsen 14, 8450 STOKMARKNES
Vesterålen & omegn viltsaulag	Ah.vollebu@outlook.com

Vesterålen bonde- og småbrukarlag	v/ Arnt L. Ellingsen, Bøneset 71, 8404 SORTLAND
Vesterålen friluftsråd	friluftsråd@vestreg.no
Vesterålen og omegn sameforening	vesteralensameforening@gmail.com
Vesterålen turlag	vesteralen@dnt.no

Med forbehold om feil og/eller mangler i listen. Dersom du/dere ser slikt ber vi om å få en tilbakemelding.